

عنوان مقاله:

سازنده گرایی دیالکتیک بستر تحقق تربیت اخلاقی

محل انتشار:

فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری، دوره 14، شماره 5 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حسین مرادی مخلص

جمشید حیدری

خلاصه مقاله:

زمینه: یکی از مسائلی که در فلسفه اخلاق مطرح است این است که معیار فعل اخلاقی چیست؟ به عبارتی در بین دانش آموزان مقطع متوسطه این سؤال مطرح است که معیار سنجش یک کار اخلاقی از یک کار عادی و غیراخلاقی چیست؟ تربیت اخلاقی از سختی و پیچیدگی خاصی برخوردار است و به لحاظ داشتن جنبه عاطفی و معنوی برخورد علمی صرف با آن چندان کارساز نیست. از سویی ناآگاهی دانش آموزان از مؤلفه‌های تربیت اخلاقی، می‌تواند آسیب‌های جبران‌ناپذیری در رسیدن به کمال را متوجه آن‌ها نماید. اخلاق اختصاص به انسان دارد و در مفهومش نوعی قداست خوابیده است. متخصصان باید زمینه را برای نوجوانان و جوانان برای رسیدن به ملاک و معیار قداست، آماده کنند. خود نوجوان باید به این ملاک‌ها دست یابد. معلم با اتخاذ رویکرد سازنده گرایی اجتماعی یا دیالکتیک زمینه‌ی دست‌یابی نوجوانان را به ملاک‌های قداست در اخلاق فراهم می‌آورد. نتیجه‌گیری: برای رسیدن به ثبات در الگوهای رفتاری و ارزش‌های اخلاق اسلامی در نوجوانان، می‌بایست معلم به‌عنوان طراح آموزش اخلاق عمل کند. معلم با مبنا قرار دادن رویکرد سازنده گرایی دیالکتیک با فن‌هایی مانند آموزش در بافت اجتماعی، بحث گروهی، شاگردی شناختی، داریست بندی، منطقه‌ی تقریبی رشد اقدام به تربیت اخلاقی می‌نماید. درنهایت نیز معلم با تأکید بر نقش زبان در خود نظم دهی، زمینه‌ی دست‌یابی نوجوانان به ملاک‌های قداست در تربیت اخلاق اسلامی را فراهم خواهد ساخت

کلمات کلیدی:

Educational design, Dialectic constructivism approach, Ethical education

طراحی آموزشی، رویکرد سازنده گرایی دیالکتیکی، تربیت اخلاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1144279>

